

gjør det i alle Retninger, forekommer mig tvivlsomt. Jeg skal ganske henstille til det ærede Thing, hvorledes det vil stille sig til dette Forslag. Jeg har forbeholdt mig min Frihed ogsaa i det andet Thing med Hensyn til dette Punkt, og det var min Mening, som jeg tydelig nok har udtalt fra først af, at jeg ikke skjønnede, at der forelaa Nødvendighed for at gaa til Bestemmelser i den her omhandlede Retning. Jeg sagde forleden her — jeg tror ogsaa jeg har sagt det i andet Thing — og jeg skal gjentage det, at det kan vel være, at Forholdet har ændret sig noget; thi efter at denne store Forhandling er reist, er det muligt, at i Kraft af den vil der opstaa Trang paa Steder, hvor der ikke tidligere har vilst sig en saadan Trang. Men jeg skal som sagt ganske henstille, hvilken Stilling Thinget vil tage til dette Forslag. — Forslaget under Nr. 1 gaar ud paa, at „Fjerdedel“ forandres til „Del“. Det følger af sig selv, at dette Forslag maa i og for sig være mig meget velkomment, thi saa faar jeg fuld Frihed; man kunde ligesaa godt have beholdt den Regel, jeg oprindeligt havde tilladt mig at foreslaa i Lovforslaget. Altsaa for saa vidt sætter jeg Pris paa Endringsforslaget, men jeg kan ikke forlange det vedtaget efter den Stilling, jeg har taget til Forslaget om en „Fjerdedel“ og efterat jeg har udtalt mig her ved første Behandling saaledes, som jeg gjorde; thi jeg har erklæret, at jeg kunde bruge og være tilfreds med det, der var vedtaget af Folkethinget, og som ogsaa de fleste af de Herrer Endringsforslagsstillere ville have skal blive staaende i Lovforslaget nu. Det kan altsaa gjerne være, at det i saa Henseende er det Bedste at blive derved. Skjøndt jeg ikke finder Reglen videre heldig eller smuk, tror jeg efter det, jeg har udtalt om Forstaaelsen af den, at det ikke kan volde nogen Vanskelighed at beholde den i Loven. — Endringsforslaget under Nr. 8 kan jeg tiltræde. — Endringsforslagene under Nr. 9 og 10 komme igjen paa forskjellige Steder i Lovforslaget. Med Nr. 9 følge Nr. 13 og 23, med Nr. 10 følge Nr. 14 og 24. Derved ster altsaa nogen Forkortelse i Afstemningen, saa vidt jeg kan se; thi fornuftigvis maa man sætte det ene Sted som det andet. Jeg er unegtelig mest tilbøielig til at erklære mig for Udtrykkene i

Endringsforslaget Nr. 10, men forøvrigt henstiller jeg, hvad man vil vedtage paa dette Punkt, jeg tillægger det ikke nogen afgjørende Betydning. — Saa kommer jeg til et Forslag af mere indgaaende Betydning, nemlig Forslaget under Nr. 11, som lyder: „For Maaskerne i Garnredstaber gælder ligeledes, hvad der foreskrives med Hensyn til Fiskeriet i Limfjorden.“ Lovforslaget har tidligere havt en saadan Regel, forrige Gang, det var forelagt, eller i alt Fald ved en tidligere Forelæggelse. Denne Gang er det gaaet bort fra Reglen og jeg mener at have fuld Føie til at gjøre det. Som jeg tidligere har udtalt og ikke skal komme tilbage til, har man nu joget Garantien paa en anden Maade, gennem Fredning og Indskrænkning af Vaaddenes Brug. Grunden til at gaa bort fra Maaskebestemmelsen skal jeg pege direkte paa; thi jeg tror, at Thinget vil erkjende dens Rigtighed. Jeg finder den i midlertidig Lov om Anvendelse af de for Fiskeriet paa Søterritoriet gældende Lovbestemmelser af 30te Marts 1885, som i sin Tid jo ogsaa er vedtaget her i Landssthinget, og som lyder saaledes: „I Tidrummet indtil den 1ste Marts 1889 skulle de for Limfjordsfiskeriet fastsatte Regler om Maaskernes Størrelse i de anvendte Garnredstaber ikke være anvendelige paa Fiskeriet i de øvrige til Søterritoriet hørende Farvande.“ Jeg erkjender ganske vist, at det er en midlertidig Bestemmelse, her er givet, men hele Lovgivningsmagten har taget Del i den, og har man først givet en saadan Bestemmelse, er det ikke saa let i en Fiskerilov og i ethvert Fald ikke let for en Minister at indsætte en anden Bestemmelse. Da jeg som sagt ikke har foreslaaet at optage den i Lovforslaget, kan jeg ikke vel erklære mig for, at den optages paa dette Stadium, og jeg skal henstille til de ærede Forslagsstillere — der er kun to Navne paa Forslaget — at tage under Overveielse, om de nu ogsaa virkelig vil have det Punkt med under Forhandlingen; der er jo adskillige Punkter i Forveien, som ere under Overveielse. — Endringsforslaget under Nr. 12 betragter jeg som en Selvsølge. — Forslagene under Nr. 13 og 14 kan jeg forbigaa, efter hvad jeg før nævnte. — Forslaget under Nr. 15 er en Redaktionsændring, og Forslaget under Nr. 16 er om ikke en Redaktion saa dog en